

ΓΟΥΣΤΑΒΟΥ ΓΚΕΪΓΕΡΣΤΑΜ

“ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΑΔΕΡΦΟΥ,”

Μετάφραση : ΚΩΣΤΑΝΤ. ΚΑΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

● Ἄρχινήσει ἀπὸ τὸ ἐρχόμενο φύλλο
στὸ «Ν. Νουμά»

κριτικό, γιατί (σκληρή ἀλήθεια, μὰ πρέπει νὰν τὴ μολογή-
σουμε) μόνο οἱ καθαρευουσιάνοι βλέπουνε τίμα καὶ κρίνουν
καλοσυνειδητά. Ἐμεῖς οἱ δημοτικιστάδες εἴμαστε νὰ δεθοῦ-
με ὅλοι μ' ἕνα σκοινὶ καὶ νὰ πάμε νὰ πέσουμε στὸ Φάληρο.

ΤΟ ΜΙΚΡΟΒΙΟ

(*Απὸ τοὺς μύθους τοῦ «TRILUSSA»)

Ἐνα λιμασμένο μικρόβιο, γιὰ νὰ δεῖξη στὸ σινάφι του
πόσες συμφορὲς εἶταν ἄξιο νὰ σπείρει, μπήκε στὴν κοιλιά ἑ-
νὸς κυβερνητικοῦ ὑπαλλήλου πρὸς λιμασμένου ἀπὸ κείνο.

— Ἐδῶ δὲν ἔχει φαί, εἶπε τὸ μικρόβιο. Διάλεξε ἄσκη-
μο ἔδαφος γιὰ νὰ κάνω προπαγάντα. Ἐδῶ δὲν ὑπάρχει καρ-
διά γιὰ νὰ σκοτώσω! *Α! ὄχι, μὰ τὴν ἀλήθεια!

Καὶ εἶταν ἔτοιμο νὰ φύγει, ὅταν νοιώθει πὼς ὁ ὑπάλ-
ληλος κατάνιψε ἕνα γιαντινὸ, σπεδιαλιτὲ ἑνὸς γιαντροῦ ποῦ
εἶχε πάρει ἀπ' αὐτὸ μεγάλο ὄνομα.

— Διγὰκι ἐπικίνδυνο αὐτὸ τὸ φαί, εἶπε τὸ μικρόβιο. *Ι-
σως νᾶναι ἀνοησία, μ' ἄς δοκιμάσω λίγο. Κάλιο αὐτὸ παρὰ
καθόλου!

Μέσα σὲ τρεῖς μῆνες ὁ φτωχὸς ὁ ὑπάλληλος ἔγινε κα-
τάχλωμος, ξερός σὰν τὸν τσίρο. Ἐφεγγε. Δὲν μποροῦσε πιά
νὰ σύρει τὰ πόδια του καὶ τὸν πήγανε στὸ νοσοκομεῖο.

— Τίποτα δὲν μποροῦμε νὰ τοῦ κάμουμε, εἶπε ὁ γι-
ατρός. Εἶναι ἀργά! Τοῦτος πεθαίνει! Δὲν τὴ γλυτώνει!

Ἀλήθεια, ὁ ἄρρωστος ὕστερα ἀπὸ μισὴ ὥρα ξεψύχησε.
Μὰ τὸ μικρόβιο εἶχε παχύνει σὰ γουροῦνι. Κι' ἀκόμα ζεῖ
καὶ βασθεύει!

Κ. ΤΡΙΚΟΓΛΙΔΗΣ

KANT. — Νὰ ξετυλίξει στὸ άτομο ὅλη τὴν ἐντέλεια ποῦ
μπορεῖ νὰ ἐπιδεχτεῖ, νά, ὁ σκοπὸς τῆς ἀγωγῆς.

ΠΑΣΚΑΛ. — Σὲ μιὰ μεγάλη ψυχῆ, τὸ καθετὶ εἶναι
μεγάλο.

ΡΟΥΣΣΩ. — Νᾶμαστε καλοὶ πρὶν ἀπ' ὅλα κ' ὕστερα
θᾶμασε κ' εὐτυχισμένοι. Νὰ μὴν ἀπαιτοῦμε τὸ βραβεῖο πρὶν
ἀπ' τὴ νίκη, οὔτε τὸ μιστὸ πρὶν ἀπὸ τὴ δουλειά.

ΔΙΑΕΡΟ. — Ἡ δουλειὰ ὄξω ἀπὸ τᾶλλα καλά, ἔχει καὶ
τοῦτο· πὼς μικραίνει τὴ μέρα καὶ μεγαλώνει τὴ ζωή.

ΣΑΤΥΡΕΣ

6

Ο ΤΕΧΝΟΤΡΟΠΟΣ

Θάμαζε χτὲς τὸ Σέλλεϋ· σήμερα τὸν μισεῖ.
Σήμερα ψέλνει τὸ Βερλαῖν κι' αὔριο τὸ Σκεκέττι
κι' ἂν τοῦ τὸ πεῖς : Ἀθάνατε, δὲν ἔχεις μορφωθεῖ...
— Μπα! θὰ σοῦ πεῖ, πάντα φοροῦν τὸν ἴδιο λαμοδέτη;

7

Ο ΚΡΙΤΙΚΟΣ

Τὸ libro κείνο διάβασα... γερὸ μὰ τὸ Θεό!
Μ' αὐτοῦ ποῦ τὸ μαστόρεψε πόση ἀντιπάθεια τοῦζω!
Γι' αὐτὸ θὰ γράψω κριτικὴ καὶ θὰ τονέ χτυπᾶ,
— σ' ἕναν καμπούρη δὲ φελᾶ καλοραμένο ροῦχο!

8

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ

Τί νὰ πασκίζω ἀδιάκοπα καὶ νὰ δουλεύω ἐγὼ
κι' ὅλος ὁ κόσμος γύρω μου νὰ μὲ περνάει γιὰ λόξα;
Τὴ Δόξα δὲν ταιριάζει μου καὶ νὰ τὴν κυνηγῶ....
Εἶμαι μεγάλος... Μοναχὴ θάρθει νὰ μ' εὔρει ἡ Δόξα!

9

Σ' ΕΝΑ ΓΛΥΠΤΗ

Ἀφοῦ πιά τὸν ξεπέρασες στὴ τέχνη τὸ Ροντέν
καὶ φάνηκες ὑτέροχος δημιουργὸς τεχνίτης,
ἐξούλεψες καὶ τὸνομα τοῦ Ράσκιν καὶ τοῦ Ταῖν,
καὶ μᾶς ποζέρνεις τώρα πιά γιὰ μέγας τεχνοκρίτης!

10

Ο ΣΟΦΟΣ

Ἀπ' τὴν κοιλιά τῆς μάνας μου γεννήθηκα σοφός,
δὲ σπούδασα στὸ Μόναχο κι' οὐ·ε καὶ στὴ Λειψία
μὰ τί ἄρρεῖτε; εἶν' ἔμφοτα κ' ἡ γνώση καὶ τὸ φῶς.
Γιὰ τοὺς σοφοὺς... ἐκ γενετῆς μιὰ τύφλα στὰ βιβλία!

11

Ο ΔΥΣΚΟΛΟΣ

Καένας! Οὔτε ὁ Γιάκοψεν, ὁ Χάμσουν ἢ ὁ Ζολά!
Κάτι τὸ πολὺ μέτριον ἔχουν κι' αὐ οἱ συρράφει...
Χρειάζονται γιὰ τὸ τέλει πολλά, πάρα πολλά...
Δὲ μοῦτ'ατε : διαβάσα·ε κάτι ποῦ ἐγὼ ἔχω γράφει;

12

Ο ΧΡΕΩΚΟΠΗΜΕΝΟΣ

Μαστόρεϋε, μαστόρεϋε κι' αὐτόνε μαίτρ νὰ ποῦν,
σονέττα, ὠδὲς, ἀνάπαιστους κ' λαμβιζὸ ἀπὸ χρόνια,
μὰ πείσμως ὡς δὲν ἤθελαν νὰ τὸν παραδεχτοῦν
κ' ἔγινε μαίτρ ἀφίνοντας σεβάσμα μαπαρμετόνια!